

107 . Moigrad-Porolissum | Comuna: Mirșid | Județ: Sălaj | Punct: Pometul Moigradului și al Jacului, Ursoieș | Anul: 2007

Anul: 2007

Cod RAN: 142159.01

Perioade: Antichitate

Epoci: Epoca romană timpurie, Epoca romană târzie

Tipuri sit: descoperire funerară, descoperire izolată, structură de cult/religioasă

Categorii sit: Apărare (construcții defensive), Domestic, Religios, ritual și funerar

Autori: István Bajusz, Rezi Botond, Cosmina Cupșa, Alpár Dobos, Agnes Kornelia Găzdac, Cristian Găzdac, Nicolae Gudea, Claudiu Ionuț Iov, Lenkey László, Pethe Mihály, Silvia Mustață, Rita Németh, Szilamér-Péter Pánczél, Judith Petrovszki, Mircea Suci, Lipovics Tamás, Dumitru Gheorghe Tamba, Lóránt Vass

Instituții: Universitatea "Babeș - Bolyai", Cluj-Napoca, Muzeul Județean Mureș, Universitatea "Babeș - Bolyai", Cluj-Napoca, Universitatea "Babeș - Bolyai", Cluj-Napoca, Eötvös Loránd Tudományegyetem, Budapest, Hungary, Eötvös Loránd Tudományegyetem, Budapest, Hungary, Universitatea "Babeș - Bolyai", Cluj-Napoca, Muzeul Județean de Istorie și Artă, Zalău, Eötvös Loránd Tudományegyetem, Budapest, Hungary, Eötvös Loránd Tudományegyetem, Budapest, Hungary, Universitatea "Babeș - Bolyai", Cluj-Napoca, Eötvös Loránd Tudományegyetem, Budapest, Hungary, Eötvös Loránd Tudományegyetem, Budapest, Hungary, Eötvös Loránd Tudományegyetem, Budapest, Hungary, Universitatea "Babeș - Bolyai", Cluj-Napoca, Eötvös Loránd Tudományegyetem, Budapest, Hungary, Muzeul Județean de Istorie și Artă, Zalău, Universitatea "Babeș - Bolyai", Cluj-Napoca

Rezumat

În vara anului 2007 au continuat cercetările arheologice sistematice în complexul arheologic de la Porolissum. Săpăturile au vizat obiective din vicusul militar al castrului de pe dealul Pomet și din cimitirul lui ce se găsește pe dealul Ursoieș convențional numite N11, J4, OC M1 și OCM2. A fost cercetat un edificiu datat pe baza descoperirilor monetare în mijlocul sec. II p.Chr., mijlocul sec. III p.Chr. În campania arheologică a anului 2007 au fost reîncepute cercetările din necropola romană de pe dealul Ursoieș.

Raport

În vara anului 2007, în perioada 02 august-21 septembrie au continuat cercetările arheologice sistematice în complexul arheologic de la Porolissum. Săpăturile au vizat obiective din vicusul militar al castrului de pe dealul Pomet și din cimitirul lui ce se găsește pe dealul Ursoieș convențional numite N11, J4, OC M1 și OCM2.

În anul 2007 cercetările s-au derulat conform autorizației de cercetare arheologică sistematică nr. 38/2007 eliberată de MCC, prin DGPCN și au fost finanțate de MCC. Suma alocată a fost în valoare de 20.000 lei.

În anul 2007 colectivul de cercetare, pentru cele trei puncte, așa cum rezultă din autorizația de săpătură, a fost compus din prof. univ. dr. Nicolae Gudea în calitate de responsabil științific, dr. Dumitru Gheorghe Tamba, lect. univ dr. Bajusz Istvan, drd. Găzdac Agneta, au mai participat drd. Szilamer Panczel, drd. Vas Lorant și master. Iov Claudiu Ionuț. Cercetările arheologice au fost precedate de o analiză geofizică realizată de cercetători de la Universitatea „Eötvös Loránd” din Budapesta, Ungaria conform unui protocol de colaborare încheiat cu MJIA Zalău și UBB Cluj.

Materialul arheologic recuperat cu prilejul cercetărilor a fost inventariat și depozitat la MJIA Zalău. La încheierea cercetărilor obiectivele investigate au fost acoperite cu pământ, după ce în prealabil au fost puse marcaje de identificare.

Clădirea N11 se afla în stânga drumului roman ce urca dinspre vama romană spre castrul de pe dealul Pomet, așadar în sectorul N al complexului arheologic, la 350 m N de bastionul colțului de N al castrului și la 50 m N de clădirea convențional numită LM3.

Clădirea J4 era situată în fața porții decumana a castrului, la 30 m. de aceasta, așadar în sectorul J al complexului arheologic.

Mausoleele 1 și 2 din cimitirul de pe dealul Ursoieș, sector OC al complexului, se găsea pe culmea dealului, în dreapta drumului de căruțe ce coboară azi spre localitatea Jac com. Creaca, jud. Sălaj

Cercetările arheologice sistematice au continuat în campania anului 2007, în vicusul militar al castrului de pe dealul Pomet de la Porolissum. În aceasta etapă a cercetărilor, investigațiile au vizat și obiectivul convențional numit N11, cercetat și în campania anului 2006.

Clădirea N11 se află în stânga drumului roman ce urca dinspre "Terasa Sanctualelor" spre castrul de pe dealul Pomet, la aprox. 350 m. N față de bastionul turnului de colț de N al castrului, așadar în sectorul N al Complexului arheologic Porolissum.

A fost trasată o casetă C1/2007 cu dimensiunile de 19 x 4,50 m și S1/2007 cu dimensiunile de 34,50 X 1,50 m.

Caseta C1 a fost trasată între S1/2006 și S2/2006. Spre S1/2006 a fost lăsat un martor de 0,50 m, spre S2/2006 a rămas un spațiu numai de 0,10 m. După trasarea casetei C1/2007 am hotărât să lăsăm în interiorul casetei un martor cu l de 0,50 m, trasat începând cu m. 9,90, astfel au rezultat două casete de dimensiuni mai mici, respectiv C1/1 cu dimensiunile de 4,50/10,00 și C1/2 cu dimensiunile de 4,50/8,50 m. În C1/2 au fost identificate zidurile de incintă de NE, iar în C1/1 cel de SV ale clădiri, cel dinspre drumul roman. În interiorul clădirii a fost identificat, conform așteptărilor, zidul de compartimentare în cele două încăperi A și B, în conformitate cu datele deținute ca urmare a investigațiilor realizate anul trecut. În încăperea B a fost descoperită partea (ne identificată anul trecut) a platformei circulare de tegulae pe care am descoperit-o în campania anului precedent în S2/2006, aceasta prezintă aceleași caracteristici. Tegulele sunt așezate pe cant, iar deasupra lor într-un mod neordonat se găseau câteva tegule de paviment.

Lateral platformei amintite au fost identificate două aliniamente de pietre de dimensiuni mari. Unul are un duct aproximativ paralel cu zidul de compartimentare, în vecinătatea căruia se afla la 2,90 m, iar față de cel de incintă de NE era la 4,40 m. Spre zidul de incintă de NV aliniamentul se întrerupe în dreptul m. 11,50/0,80. Aliniamentul de pietre la care facem referire sunt așezate compact, pentru realizarea sa s-au folosit și pietre de dimensiuni mici și mijlocii ca dimensiuni.

Al doilea aliniament de pietre, tot e dimensiuni mari cădea aproximativ perpendicular pe primul și avea un traseu aproximativ paralel cu zidul de incintă de NV al clădirii, față de care se găsea la 3,80 m.. Aliniamentul a fost realizat, așa cum am arătat, din pietre de dimensiuni mari (în număr de 7, ca și în cazul primului, doar că în cazul acestuia, între pietre au fost lăsate spații libere și nu au mai fost folosite și pietre de mici dimensiuni ca și în cazul primului.

Între nivelul platformei circulare de tegule și cel al aliniamentelor de pietre mai sus amintite nu exista o diferență de nivel, aspect care ne determină să apreciem că acestea aveau un rol în funcționarea platformei. În opinia noastră, aceste aliniamente de pietre puteau susține o structură de lemn. Cota la care au fost identificate reprezenta nivelul de călare în clădire

În C1/1, respectiv în încăperea A, au fost identificate câteva gropi care, având în vedere cota la care au fost identificate, ele se profilează numai la nivelul lutului de culoare galbenă. Apreciem că aparțin unui nivel de locuire anterior clădirii N11 cu zid de piatră. După datele arheologice obținute în campania anului precedent, nivelul de lut galben este un strat de pământ adus cu prilejul amenajării terenului într-o fază de început a existenței vicusului. Gropile identificate sunt în număr de 5 și se împart de la bun început după forma avută în două. O primă grupă, cea mai numeroasă, o reprezintă grupa gropilor cu o formă regulată, respectiv una circulară, având diametrul cuprins de la de 0,55-0,80 m. (G1 d. 0,75 m., poziția planimetrică M2-3/0,80 - 1,55; G3 d 0,80/0,75 m; poziția planimetrică, centrul gropii se găsea la m. 5-0,62; G4 d. 0,55 m; poziționare planimetrică, centrul gropii se găsea la m. 7,50-3,50; G6 d. 0,65 m; poziția planimetrică a

centrului gropii se găsea la m. 6,50/0,80. Au fost identificate încă două gropi de dimensiuni mai mari și având o formă neregulată. Ambele gropi au fost identificate și în S2/2006. Gde formă aprox. de patrulater, în zona centrală s-a profilat urma unei bârne de lemn, tot de formă patrulateră cu latura de 0,28-0,30 m; poziția planimetrică a fost la m. 1,15-1,66/4,00-4,50 m. G5 poziția planimetrică 6,80-8,15/3,80-4,50; de dimensiuni mari a fost denumită încă din campania de cercetări de anul trecut - complexul 1; din pământul de umplură a fost recuperat un bogat material arheologic care urmează să fie analizat și care credem că ne va putea oferi date cronologice mai ales legate de complex, dar și în legătură cu tipologia și destinația materialului la care facem referire. În stadiul actual al cercetării nu ne putem pronunța în legătură cu destinația lor.

S1/2007 a avut dimensiunile de 33,90 x 1,50 m.; a fost trasată perpendicular pe secțiunea S2/2006, începând cu m. 8,50 – 10,00. Am urmărit să identificăm dimensiunea maximă spre NE a clădirii. Secțiunea s-a oprit în grămada de pietre recuperate anii trecuți cu ocazia cercetării clădirii LM3. Prin lungimea sa de 33,90 am urmărit să identificăm și eventuale construcții ce se găseau în sectorul respectiv în vecinătatea clădirii N11.

Cum era de așteptat, a fost identificată latura de SE a clădirii. Conform datelor obținute, ca urmare a detecțiilor magnetice realizate de partenerul maghiar, dimensiunile clădirii se confirmă în săpătură (14 x 17 m.).

Între m. 0-3,10 a fost identificat zidul de compartimentare dintre cele două încăperi A și B. Cu prilejul cercetărilor a fost identificat și pragul accesului între cele două. Diferența de nivel între talpa pragului și elevația păstrată a zidului de compartimentare identificată arheologic fost de 0,30 m. Într-o poziție paralelă cu zidul de compartimentare dintre încăperea A și B, de la m. 2,20-3,90, a fost identificată prezența unui aliniament din pietre fasonate construite pe două rânduri, pietrele sunt paralelipipedice și au dimensiunile de 10 x 35 x 7 cm. Pietrele nu sunt prinse cu mortar, iar împreună cu zidul de incintă formează un canal ce ar putea aparține unui sistem de încălzire cu hypocaust. În campania arheologică a anului 2006 în S2/2006 nu am constatat existența vreunui sistem de încălzire în cazul celor două încăperi. În situația dată datele problemei se schimbă, cercetările din campania anului viitor urmează să clarifice acest aspect.

Între m. 6,30-7 a fost identificat zidul de incintă de SE al clădirii. Parametri tehnici ai acestuia, respectiv grosimea sa și tehnica de construcție sunt aceleași ca și în cazul celorlalte ziduri ale clădirii N11, fie ele de incintă, sau de compartimentare. În realizarea zidurilor nu a fost folosit mortar ci pământ Adosat la zidul de incintă a fost identificat un alt zid construit rudimentar cu gr. cuprinsă între 0,45-0,50 m. Zidul identificat are un duct paralel cu zidul de compartimentare și face colț în dreptul m. 3,85, punct de unde are un duct paralel pe direcția NE-SV, de data aceasta cu zidul de incintă de SE. În interiorul clădirii N11 situația stratigrafică constatată în campania anului acesta este identică cu cea constatată arheologic în campania anului precedent.

La SE de clădirea N11 au fost descoperite urmele a două construcții și a unui drum perpendicular pe drumul principal. Una dintre construcții, parțial identificată la extremitatea secțiunii era realizată din lemn. Nivelul de călcare în interior este marcat de o podea din petriș. Peretele construcției înspre aleea, sau drumul care a fost parțial scos, era de lemn. În peretele stâng al secțiunii, cât și pe fundul acesteia se profilează urma unei bârne, stâlp de lemn, care în opinia noastră au aparținut peretelui construcției, spre drumul care cădea perpendicular pe cel principal.

Cea de a doua clădire se găsea între aleea, respectiv drumul identificat la m. 35,60-39,20 și clădirea N11. De data aceasta este construcție cu pereți de piatră. În acest stadiu al cercetării nu ne putem deocamdată pronunța în legătură cu destinația ei, cum nu ne putem pronunța nici în cazul celeilalte construcții identificate. Fundațiile și porțiunile de zid ce s-au păstrat dovedesc că acestea au fost neglijent construite din piatră de carieră prinse cu pământ. Clădirea era prevăzută cu sistem de încălzire.

Materialul arheologic este foarte bogat și prezintă o serie de caracteristici aparte, unele chiar deosebindu-se de materialul recuperat din afara clădirii.

Lipsește în continuare țiglele și olanele provenind de la învelitoarea acoperișului. În total au fost descoperite doar 4 fragmente de țigle care au ajuns cu siguranță accidental în interiorul clădirii. În general,

materialele tegulare de construcție sunt slab reprezentate, ele sunt în număr destul de mic și sunt legate mai ales de platforma circulară identificată în încăperea A.

Nu lipsesc însă materialele de construcție din fier (cuie, piroane și scoabe). Trebuie subliniat, în legătură cu acest tip de material, că piroanele sunt de dimensiuni mici și mijlocii. Nu au fost descoperite piroane de dimensiuni mari. Dimensiunile piroanelor sprijină ipoteza după care clădirea ar fi fost acoperită cu șindrilă. Au fost descoperite plăci de sticlă de la geamuri care susțin ipoteza că iluminarea încăperilor se făcea prin ferestre cu geamuri din sticlă în timpul zilei.

Dintre unelte sunt de menționat cuțitele, ochiurile de lanț și verigile din fier; rășnițele din piatră; mortarul și fusaiole din lut

Instrumentele sunt reprezentate doar de stilus-uri din fier și bronz.

Dintre obiectele de uz casnic sunt de menționat câteva fragmente de opaițe, toarte din fier de la vase. Sunt multe piesele de mobilier (butoni de la pupitre, chei, elemente de la broaște de la uși). Nu lipsesc piesele arheologice din categoria podoabelor, mai ales din bronz (aplici, fibule, pandantive) și din sticlă (mărgelile). Sunt de amintit și câteva piese din categoria armelor (vârf de lance, vârfuri de sulită și săgeată).

Piesele arheologice legate de viața religioasă sunt și ele prezente, de amintit sunt cele două capete de statuete din lut care au aparținut, fie unor statuete ce reprezentau zeița Venus, fie una o reprezenta pe Venus, iar cealaltă pe Minerva, respectiv un capac de oală de lut pe al cărui buton de prindere a fost zgâriat un chrismon.

Sunt foarte numeroase produsele din sticlă din categoria paharelor, cupelor, bolurilor. Dintre vasele ceramice de uz casnic trebuie amintite chiupurile, oalele (care sunt cele mai numeroase), străchinile (foarte variate ca forme), capacele, cămile și ulcioarele. De la căni provin probabil numeroasele toarte descoperite, mai ales din categoria celor cu pastă de culoare cărămizie. În urma cercetării au fost recuperate și vase ceramice din categoria fructierelor, amforelor, dar și a vaselor lucrate cu mâna în manieră dacică.

Trebuie să subliniem lipsa aproape totală a oaselor menajere.

Datarea clădirii, respectiv durata funcționării sale este asigurată de monedele descoperite (într-un număr foarte mic comparativ cu alte clădiri cercetate în vicus-ul militar de la Porolissum). Cele determinabile înainte de curățire ne permit să propunem ca datare mijlocul sec. II p.Chr., mijlocul sec. III p.Chr. La această datare pe care o propunem contribuie și puținele fragmente de terra sigillata, ceramica de lux locală și ceramica cu decor lipit care se încadrează cronologic în aceeași perioadă. Două vase de sticlă, în stare fragmentară, determinate de drd. Panczel Szilamer datează din prima jumătate a sec. III p.Chr.

Sector J, zona situată la sud-vest de porta decumana

Încă în anul 2005 în această zonă au fost executate măsurători geomagnetice imediat la SV de porta decumana (punct de referință) pe un spațiu de 200 x 60 m. Se pot bine identifica urmele zidurilor construcțiilor romane, azi acoperite de pământ. În cele mai multe cazuri se văd bine contururile construcțiilor, chiar și compartimentarea lor interioară. În această zonă sunt accentuate și acele anomalii lungi extinse, care probabil sunt provocate de vechile secțiuni arheologice, respectiv urma actualului drum de care, perpendiculară pe acestea.

În acest an am trasat o secțiune de control (notată de noi Dec. 1.) la SV de porta decumana, secțiune perpendiculară pe zidul castrului (latura sudică a secțiunii pornește din colțul bastionului de V al porții). Punctul 0 al secțiunii se află la 48 m de zidul castrului, de aici numerotarea continuă spre castru. Lățimea secțiunii este de 16 m, iar lățimea de 2 m. În această zonă măsurătorile geomagnetice au indicat o clădire de dimensiuni relativ mari.

Prin săpătura executată în acest an am identificat o porțiune a acestei clădiri. Este o construcție bine determinată prin ziduri construite în tehnica opus incertum, late de cca. 70 cm, cu o fază anterioară (slab prezentată) de lemn, peste care s-a depus un strat de umplutură bătută de cca. 0,80–1 m și în care a fost săpată fundația construcției de piatră. Secțiunea a întretăiat două ziduri ce delimitau clădirea. Între ele distanța pe interior este de 4,75 m. Aceste două ziduri sunt legate de un alt zid care se lipește de ele, zid care traversează secțiunea noastră ușor oblic, dispărând în latura sud-estică a secțiunii. Pe când zidul SV continuă

și spre NV, respectiv sud-est, în privința zidului NE nu știm dacă acesta continuă spre SE, aici el dispare în marginea secțiunii. Secțiunea deci a tăiat două încăperi. Se pare, pe baza unor tegule dreptunghiulare de paviment, că cel puțin una a fost podită în acest fel. Spre castru clădirea avea probabil un porticus. Baza acestuia este formată dintr-un rând de pietre, întreruptă în două locuri de câte o platformă din tegule rupte. În fața porticului, la 0,50 m de aceasta, exista un drum executat din rocă locală spartă. Spre cealaltă direcție (SV) aparent am surprins închiderea clădirii, însă aici am identificat și un bazin de apă, legat organic de acest zid de „închidere”. Latura bazinului ce se leagă de zidul clădirii este formată din țigle, peste care s-a aplicat un strat de tencuială hidroizolantă. Fundul bazinului a fost căptușit cu cărămizi așezate pe un strat de cocciopesto. Măsurătorile de electrorezistență executate în timpul acestor săpături de echipa Catedrei de Geofizică din cadrul Universității „Eötvös Loránd” din Budapesta stabilesc dimensiunile acestui bazin: cca. 5 x 6 m. Prin săpătura noastră a fost dezvelită o porțiune doar de 3,5 x 2 m. Ca urmare, zidul de închidere de SV al clădirii cercetate trebuie să fie la cca. 3 m mai la SV de punctul 0 al secțiunii noastre, însă, pentru moment, n-am extins secțiunea în această direcție, aici aflându-se un drum de care.

Materialul arheologic nu este prea bogat. Pe lângă fragmente de ceramică abundă oasele de animale. Au apărut relativ multe cuie, câteva piese de podoabă din bronz, printre care două fibule. S-au găsit 6 monede, databile în sec. al II-lea.

Măsurători geomagnetice

În anul 2007 au continuat măsurătorile geomagnetice (începute în 2005) executate de o echipă de la Catedra de Geofizică din cadrul Institutului de Geografie și Geologie de la Universitatea „Eötvös Loránd” din Budapesta. Cu această ocazie măsurătorile s-au concentrat în interiorul castrului mare de pe dealul Pomet. Din păcate tufişurile existente în interiorul castrului n-au permis extindere măsurătorilor decât pe cca. 2,5 ha, astfel că cel puțin jumătate din suprafața castrului n-a putut fi cercetată.

Mai peste tot se conturează urme de construcții. Aceste date sunt foarte importante, fiindcă zonele măsurate n-au fost cercetate arheologic. Datele obținute astfel completează planul castrului cu noi elemente necunoscute, neidentificate încă prin săpături.

Ursoieș - cimitirul roman

În campania arheologică a anului 2007 au fost reîncepute cercetările din necropola romană de pe dealul Ursoieș. Acestea au vizat continuarea săpăturilor întreprinse de colectivele conduse de M. Moga în 1949, respectiv de M. Macrea în 1958.1 săpăturile au fost finanțate prin fonduri alocate de Ministerul Culturii prin MJIA Zalău și prin sponsorizare de la Fundația Communitas și Fornetti România.

Dealul Ursoieș se află în sectorul P al complexului arheologic Porolissum (sectorizarea complexului s-a făcut la începutul demarării cercetărilor sistematice în anul 1977).2 Cimitirul se află la 1000-1500 m E-SE de castrul mare. În anul 2006 au fost făcute măsurători geomagnetice pe o suprafață de 110 x 70 m pe direcția SE–NV, continuată, datorită malformațiilor de teren, cu o deviere spre N pe încă 60 x 25 m.3 Cu această ocazie s-a identificat o bună parte din cimitir, conturându-se astfel o mulțime de gropi funerare de incinerare. Au fost identificate și două incinte funerare (nr.1 și nr.2) delimitate cu zid de piatră și posibil o incintă distrusă. Ele se află pe partea vestică a drumului roman ce urcă dinspre satul Jac spre castrul și așezarea romană Porolissum.

Pentru a reidentifica pe teren amplasarea vechilor săpături și extinderea cimitirului s-a efectuat și o perieghetză în primăvara și vara anului 2006. În cursul perieghetzei s-au identificat mai multe morminte de incinerare distruse de eroziune și de drumul de țară care trece prin zonă. Materialul colectat constă din fragmente provenind de la vase de sticlă și ceramică, un fragment de leu funerar, un fragment de șaperon și un fragment reprezentând partea inferioară a unui monument funerar.

Incinta funerară nr.1

Pentru a dezveli ansamblul s-a deschis caseta A, având dimensiunile de 10 x 10 m și ale cărei laturi au fost orientate spre punctele cardinale.

În cursul săpăturilor s-a constatat că incinta funerară este rectangulară, orientată NV-SE (conform și măsurătorilor geomagnetice), delimitată de un zid sec, format din roci vulcanice și calcaroase, având

dimensiunea de 9,5 m (axa NV-SE) x 3,9 m (axa SV-NE). Deschiderea incintei se află spre drumul roman, pe latura de NE. Latura de SV a fost scoasă aproape integral de sătenii din zonă (Jac), iar latura de NV și de SE s-a păstrat doar parțial. În zona intrării s-a identificat și o mică structură rectangulară din piatră, care probabil era fundația unei stele funerare.

În interiorul incintei s-au descoperit două morminte de incinerare cu groapa rectangulară arsă (M1 și M2), partea lor superioară fiind distrusă datorită eroziunii, și un mormânt de incinerare distrus aproape în totalitate de eroziune (M3).

O monedă din prima parte a sec. II. p.Ch. a fost recuperată din M2, alături de fragmente de ceramică de uz comun, descoperite în toate cele trei morminte. Un material bogat format din fragmente de vase din ceramică și sticlă, respectiv fragmente de opaițe s-au recuperat din stratul de distrugere aflat la E de incintă, care puteau proveni din toate aceste morminte.

Datele măsurătorilor geomagnetice au fost confirmate de săpăturile efectuate.

Incinta funerară nr.2

Pentru a dezveli această incintă s-a deschis caseta B, având dimensiunile de 8 x 8 m și ale cărei laturi au fost orientate spre punctele cardinale. Caseta a fost extinsă cu o casetă de 1 (axa E-V) x 1,5 (axa N-S) m pe latura de E, între m. 1,5-3 (axa S-N).

În cursul săpăturilor s-a cercetat un ansamblu funerar ușor oval cu un zid sec format din roci vulcanice, calcaroase și sedimentare, alături de câteva fragmente de țiglă și cărămidă romană. Zidul avea dimensiunile de 6,9 (dexter S-N) x 6,6 (dexter E-V) m. Ansamblul funerar nr.2 nu avea o zonă de acces, drept urmare, putem presupune că avem de-a face cu un tumul, deși nu s-a putut constata prezența unei movile. În interiorul incintei s-a descoperit un singur mormânt de incinerare cu groapa rectangulară arsă (M4) din care s-au recuperat fragmente de la vase romane de ceramică lucrată la roată sau cu mâna.

În zona de SE, cea dinspre drumul roman, s-a identificat o structură rectangulară din calcar (1,5 x 1 m) adosată zidului. Acesta putea forma un soclu pentru un monument sau stelă funerară sau putea fi un mormânt de incinerare în cistă de piatră care a fost jefuit și al cărui capac putea fi lespede fragmentară din calcar descoperită alături. În stratul de distrugere în exteriorul ansamblului, în zona de SE, s-a identificat o concentrare de fragmente de opaițe, vase de sticlă și ceramică, care puteau forma inventarul unui posibil mormânt distrus sau jefuit.

Și în acest caz datele obținute prin măsurătorile geomagnetice au fost confirmate de săpăturile efectuate. În concluzie, se poate spune că măsurătorile geomagnetice pot fi aplicate și în cazul cimitirelor de incinerare, iar în campania din 2008 se intenționează verificarea arheologică a altor morminte identificate și se dorește secționarea drumului imperial care trece prin cimitir. [István Bajusz]

Informații suplimentare online

[Raportul 3927 din cronica.cimec.ro](http://raportul3927.din.cronica.cimec.ro)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](http://localizare.pe.harta.folosind.mapserver.cimec.ro)
